

könyvében bemutatja, milyen ronda dolog a sógorság, komaság, rokon szálak miatt pozícióba ültetni tehetségteleket.

Vagy az országgyűlési képviselő Mikszáth Kálmán, aki az Új Zrínyiász című könyvével rántja le a leplet az úri érdekszövetségekről, és az egész korrupciós tőkés rendszerről.

Szerencsére ma ilyesmi elképzelhetetlen, na meg aztán mik ezek a csip-csup ügyek, egy jó kis Concordia botrányhoz képest.

ELECTRO WORLD

Most, kérem, néhány percre hunyják be a szemüket, és képzeljenek el engem, amint egy szál dinamó gatyában hason fekszem a gyógytornász gumimatracán, és a mellúszást gyakorolom szárazon.

Tudniillik, mióta az a rusnya ősrünk a biztos négykézlábról felegyenesedett a labilis két lábra, azóta fáj az ember háta.

Az enyém most különösen. Ezért az orvosom beajánlott a gyógytornászhoz, aki egy vidám, és minden iránt érdeklődő fiatalember. Hetente kétszer egy börtönbeli nevelőtiszt precizitásával szabdizik velem fél-fél órát.

Legutóbb, miközben a levegőt kapkodva tempózok mellette, azt kérdezte fölém magasodva: szerkesztő úr, magyarázza el nekem, maga sokat megélt ember, nálunk megbolondultak a népek? Tudja, az áruházi beszédek, ahol nem kenyeret árultak, és a nyitás napján tízezrek taposták le egymást tizenkét évvel a piacgazdaság bevezetése után? Úgy tudom, többen rosszul lettek, és volt, akit rendőr vitt el.

Először is, engedje meg, hogy abbahagyjam az úszást, mielőtt elérem Amerikát, fogtam könyörgőre a dolgot, és akkor megpróbálom magának megmagyarázni azt, amit én sem értek.

Először is. A rendőrök nem csak valakit, de valamit is elvittek. Aztán, tudja mester, nálunk most tudományos-technikai ellenforradalom van. Ez azt jelenti, hogy pontosan az áruház nyitásának napján ment tönkre az átkosban vett összes tévé, jégsekrény, porszívó, videó. Most legalább itthon maradt a sok pénz, míg a nyolcvanas évek közepén a Gorenje-turizmuskor, ha emlékszik még, sok millió schillinggel segítettük meg a nyomorogó Mariahilfer Strasse-i magyarokat. Ezért volt hát a tumultus.

Biztos az árleszállítás öntötte el a tömegek agyát, replikázott a mester, miközben a kulcsfontomat kiemelte a helyéről.

Amikor végre levegőt kaptam, helyeseltem: való igaz, minden, ami olcsó, az vonzó, és ez nem magyar specialitás. Megértem én már Németországban is úgynevezett Sonder-Schlussverkaufot vagyis szezonvégi kiárusítást, amikor néhány márká megakarításáért bizony nem csak a török vendégmunkások tülekedtek.

Az is személyes tapasztalatom, hogy például Pesten, a kínai piacon ott tolonganak nercbundában a felkészerezett külföldi dámák, és mint állat veszik az amerikai cigarettákat forintért olcsón.

Még az se zavarja őket, ha véletlenül otthon, Frankfurtban egy elegáns estélyen barátainkukat kínálva cigarettával a szerencsés hölgy kénytelen lesz a Zsenmin Zsibao egy 1980-as példányára rágyújtani, mert némely kínai árus azt teszi az országinnak látszó amerikai cigarettá dobozába. Itt nálunk az áruház nyitásokor viszont világmárkákat árultak a többi üzlet áraihoz képest nagyságrendekkel olcsóbban.

Igen, szerkesztő úr, okoskodott még mindig a gyógytornász, de láttam a tévében, hogy az ájult embereket ezek a marhák a fejük fölött adogatták ki a mentőknek, és a teljesen bedugult autósztrádan nyakában kisgyerekekkel szalamoszott egy magyar anya, csak azért, hogy otthon rátehesse a második frizsidert az elsőre.

Nagy megkönnyebbülésemre, na meg azért, hogy válaszolni tudjak, az empátiával teli csontműszerész hozzájárult, hogy kivegyem a lábujjam a számból.

Értse meg Csaba, ebben van egy nagy adag tömegpszichózis is. Mivel ebben az áruházban nem élelmiszert, hanem drága műszaki cikkeket árultak, az eredeti árukhoz képest olcsón, azt nem mondhatjuk, hogy ez a szegény emberek roham volt. Van itt elég pénz, hál' Istennek, a cihában, ha ennyi ember hirtelen képes volt lecserélni a teljes elektronikus háztartását.

Azt beszélük, tamaskodott tovább a csontkovács, hogy ebben a csoda áruházban olcsóbban adták a drága ketyeréket, mint amennyiért ők maguk beszerezték. Ez hogy lehet?

Mondja, Csaba, kérdeztem én: tudja maga mi az a dömping ár? Nem én, felelte ő. Na látja, én sem, de bizzunk benne, hogy kerül a maga kezébe még csípőficamos közgazdász, és az majd elmagyarázza. Én csak egy híres magyar közgazdászt idézek: hülyének lenni Magyarországon mindenkinek állampolgári joga.

Csaba hálás típus, beírta a magyarázattal, és nagyvonalúan csak annyit mondott: köszönöm, szerkesztő úr, így már értem, és most jutalmul megcsinálhat még harminc fekvőtámaszt.

PATIKA

Van szerencsém bejelenteni, hogy beteg vagyok. Ezt nem azért mondtam, hogy kivívjam reggeli együttérzésüket, nem is gyűjtök támogatást, csupán érzékeltem szerettem volna, hogy hol a helyem abban a gyógyszergyári és gyógyszerári csarnokban, mely hónapok óta körülöttünk folyik.

Mivel kishazánkban kb. 2500 patika működik, ahol hozzávetőleg több mint 6000 gyógyszerész dolgozik, beteg viszont több millió van, úgy gondoltam, egy közülünk is kifejtheti véleményét.

Korszerűen szólva, számítógép vagyok, melynek a szoftvere még úgy-ahogy rendben van, időnként kilök magából valami értelmetlen, a hardver viszont már megviselt. Elmondhatom, hogy fáj olykor az alaplapon, a tápegységemmel vigyázni kell, a billentyűzetet is sűrűn kell karbantartani, és a víncseszterem sem a régi.

Tehát, gyógyszereket szedek, van amit állandóan, másokat alkalomszerűen, tehát én egy beteg vagyok.

Ami a gyógyszeráremelést illeti –, lehet, hogy most sokan szídnak – én elkerülhetetlennek tartottam. Tologatni, elodázni sokáig lehetett, de el-